■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
כבשי עצרת ששחטן לשום אילים - כשרין, ולא עלו לבעלים לשום חובה	תני רבה בר בר חנה קמיה דרב:								■	◊		מט.
עלו ועלו.	אמר ליה רב:							■		◊		מט.
מסתברא מילתיה דרב בכסבור אילים ושחטן לשום כבשים, שהרי כבשים לשום כבשים נשחטו, אבל כסבור אילים ושחטן לשום אילים לא, עקירה בטעות הויא עקירה	רב חסדא:				♦		■			◊		מט.
עקירה בטעות לא הויא עקירה.	רבא:				♦		■			◊		מט.
ומותבינן אשמעתין:	רבא:					¿				◊		מט.
הכהנים שפיגלו במקדש, מזידין - חייבין, הא שוגגין - פטורין	[תנן]			■		¿				◊		מט.
פיגולן פיגול	ותני עלה:		■			¿				◊		מט.
היכי דמי?		^				¿						מט.
אילימא דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים		!				¿						מט.
האי שוגגין? מזידין הוו		¿				¿						מט.
אלא לאו דכסבור שלמים הוא וקא מחשב בה לשום שלמים		!				¿				◊		מט.
וקתני: פיגולן פיגול, אלמא עקירה בטעות הויא עקירה						¿				◊		מט.
לעולם דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים, ובאומר מותר.	אמר ליה אביי:				!					◊		מט.
כל מנחות שנקמצו שלא לשמן - כשרות, ועלו לבעלים לשום חובה, שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשום מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חרבה לשום בלולה - מעשיה מוכיחין עליה שהיא חרבה אבל בזבחים אינו כן, שחיטה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן	מתיב ר' זירא, ר' שמעון:				■	¿				◊		מט.
היכי דמי?				^		¿						מט.
אילימא דידע דמחבת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת			!			¿						מט.
כי מעשיה מוכיחין מאי הוי? הא מיעקר קא עקיר לה		¿				¿						מט.
אלא לאו דכסבור מרחשת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת וטעה			!			¿				◊		מט.
דהכא הוא דמעשיה מוכיחין עליה, הא בעלמא עקירה בטעות הויא עקירה						¿				◊		מט.
לעולם דידע דמחבת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת, ודקא אמרת: כי מעשיה מוכיחין עליה מאי הוי? רבא לטעמיה, דאמר רבא: מחשבה דלא מינכרא פסל רחמנא, מחשבה דמינכרא לא פסל רחמנא.	אמר ליה אביי:				!					◊		מט.
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה.										■	מ	מט.
לא הקריבו כבש בבוקר יקריבו בין הערבים	[רבנן]									■		מט.
אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין ולא הקריבו כבש בבוקר - לא יקריבו בין הערבים.	רבי שמעון:									■		מט.
לא הקטירו קטורת בבוקר יקטירו בין הערבים.										■		מט.
וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחכין את מזבח הזהב אלא בקטורת הסמים, ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר, ולא את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת, ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.	רבי שמעון:									■		מט.
ציבור שאין להן תמידין ומוספין, אי זה מהן קודם?	בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרב חסדא:								^	◊	ג	מט.
היכי דמי?								^				מט.
אילימא תמידין דיומיה ומוספין דיומיה							!					מט.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת													
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב		א
פשיטא, תמידין עדיפי, דהוו להו תדיר ומקודשׁ						¿							מט.
אלא תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא							!			◊			מט.
תמידין עדיפי שכן תדיר, או דלמא מוספין עדיפי דהוו להו מקודש?									^	◊			מט.
התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה	אמר ליה[רב חסדא], תניתוה:					■		¿		◊			מט.
היכי דמי?						^		¿					מט.
אילימא דאית ליה, ולקדם					!			¿					מט.
מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? ת"ל: (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:		■	¿				¿					מט.
העולה - עולה ראשונה	ואמר רבא:	■		¿				¿					מט.
אלא פשיטא דלית ליה, ואי דיומיה - אמאי? תדיר ומקודש תדיר עדיף, אלא לאו דלמחר					!			¿		◊			**מט:**
וקתני: אין מעכבין זה את זה,אלמא כי הדדי נינהו								¿		◊			מט:
לעולם דאית להו, ולקדם, ודקא קשיא לך שלא יהא דבר קודם, מצוה בעלמא הוא.	אמר ליה אביי:						!			◊			מט:
אין פוחתין משׁשה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה	ת"ש:					■		¿		◊			מט:
היכי דמי?						^		¿					מט:
אילימ' דאית ליה					!			¿					מט:
תמידין ומוספין טובא הוו				¿				¿					מט:
אלא לאו דלית ליה					!			¿		◊			מט:
ושמע מינה תמידין עדיפי								¿		◊			מט:
לא, לעלם דאית ליה, והכי קא אמר: אין פוחתין משׁשה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים ד' ימים קודם שחיטה, ומני? בן בג בג היא							!			◊			מט:
מנין לתמיד שטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה? תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר: (שמות י"ב) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה, אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה.	דתניא, בן בג בג:					■	!			◊			מט:
הני ששה, שבעה הוו, דהא איכא דצפרא דתלתא בשבתא	רבינא לרב אשי:					¿							מט:
ולטעמיך, תמניא הוו, דהאיכא דפניא דמעלי שבתא					¿								מט:
הא לא קשיא, דלבתר דאקריב קאמר				!						◊			מט:
מ"מ שבעה הוו						¿				◊			**נ.**
אלא תנא בעלמא קאי, ומאי כדי לשבת וב' ימים טובים של ר"ה? סימנא בעלמא.							!			◊			נ.
דיקא נמי דקתני כדי לשבת, ולא קתני לשבת ולב' ימים טובים של ר"ה, ש"מ.						■							נ.
לא הקריבו כבש בבוקר וכו' אמר ר"ש: וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים.	[רבי שמעון]									■	>		נ.
חינוך מאן דכר שמיה?									¿				נ.
לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים במה דברים אמורים - שלא נתחנך המזבח, אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים	חסורי מיחסרא והכי קתני: [רבנן]						■		!	◊			נ.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נ.		◊		!		■					רבי שמעון:	אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין, לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים, לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים.
נ.					^							מנא הני מילי?
נ.		◊				!	■				דת"ר:[רבנן]	(שמות כ"ט) ואת הכבש השני תעשה בין הערבים - שני בין הערבים ולא ראשון בין הערבים במד"א - שלא נתחנך המזבח, אבל נתחנך המזבח - אפילו ראשון בין הערבים
נ.		◊				!		■			רבי שמעון:	אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין, לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים, לא הקטירו קטרת בבוקר יקטירו בין הערבים.
נ.									¿			וכי כהנים חטאו מזבח בטל?
נ.		◊						!	■		רבא, ה"ק:[רבי שמעון]	לא יקריבו הן אבל אחרים יקריבו, לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים, דכיון דלא שכיחא ומעתרא, חביבא להו ולא פשעי.
נ.	<	■									רבי שמעון:	וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים של בין הערבים וכו'.
נ.		◊	¿	■							והתניא:	בקטרת הסמים של שחר
נ.		◊		!								תנאי היא.
נ.		◊			■						אביי:	מסתברא כמ"ש בקטרת הסמים של בין הערבים, דכתיב: (שמות ל') בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, אי לאו דעבד הדלקה מאורתא, הטבה בצפרא מהיכא?
נ.		◊			■							ולמ"ד בקטרת הסמים של שחר, גמר ממזבח העולה, מה להלן בתמיד של שחר, אף כאן בקטרת הסמים של שחר.
נ.	<	■										ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת. אלא בחול
נ.			¿									איחנוכי הוא דלא מחנך, הא קדושי מיקדיש?
נ.		◊		!								היא גופה קמ"ל, דחינוך וקידוש דשלחן בשבת הוא
נ.				!	■						כדקתני סיפא:	ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.
נ.		◊	■								ת"ר:	זהו קטרת שעלתה ליחיד על מזבח החיצון, והוראת שעה היתה.
נ.				^								היכא?
נ.		◊			!						רב פפא:	בנשיאים.
נ.		◊		¿								אלא יחיד על מזבח החיצון הוא דלא, הא על מזבח הפנימי מקריב, ותו, על מזבח החיצון יחיד הוא דלא, הא ציבור מקרבו
נ.		◊		¿	■						והתניא:	יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה, וקורא אני בה (דברים כ"ג) מוצא שפתיך תשמר ועשית? ת"ל: (שמות ל') לא תעלו עליו קטרת זרה
נ.		◊		¿	■							יכול לא יהא יחיד מביא, שאין מביא חובתו כיוצא בה, אבל צבור יהא מביא, שמביא חובה כיוצא בה? ת"ל: (שמות ל') לא תעלו
נ:		◊		¿	■							יכול לא יעלו על מזבח הפנימי, אבל יעלו על מזבח החיצון? ת"ל: (שמות ל"א) את שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקודש ככל אשר צויתיך יעשו, אין לך אלא מה שאמור בענין
נ:		◊			!						רב פפא:	לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא ציבור על מזבח החיצון דלא אשכחן, ולא מיבעיא יחיד על מזבח הפנימי דלא אשכחן, אלא אפילו יחיד על מזבח החיצון דאשכחן בנשיאים, הוראת שעה היתה.
נ:	מ	■										חביתי כ"ג לא היו באין חצאין, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו, מקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.
נ:		■										כהן שמביא מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו, לא יביא חצי עשרון מביתו וחצי עשרונו של ראשון, אלא מביא עשרון שלם וחוצהו, מקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין.
נ:	ג	◊	■								ת"ר:	אילו נאמר מנחה מחצית, הייתי אומר: מביא חצי עשרון מביתו שחרית ומקריב, חצי עשרון מביתו ערבית ומקריב, ת"ל: (ויקרא ו') מחציתה בבקר, מחצה משלם הוא מקריב, הא כיצד? מביא עשרון שלם וחוצהו, ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים.
נ:		◊	■									נטמא מחצה של בין הערבים או שאבד, יכול יביא חצי עשרון מביתו ערבית ויקריב? ת"ל: ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא, הא כיצד? מביא עשרון שלם מביתו וחוצהו, ומקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין קריבין ושני חצאין אובדין.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נ:		◊	■									כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו אחר תחתיו, יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון? ת"ל: ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא ומקריב, הא כיצד? מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין.
נ:				■							תני תנא קמיה דר"נ:	מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.
נ:		◊			¿						א"ל רב נחמן:	בשלמא ראשון איחזי להקרבה, אלא שני למה ליה עיבור - צורה? מעיקרא לאיבוד קא אתי
נ:						!						דאמר לך מני? תנא דבי רבה בר אבוה הוא
נ:		◊				!	■				דאמר:[תנא דבי רבה בר אבוה]	אפילו פיגול טעון עיבור צורה.
נ:		◊				!					רב אשי:	אפילו תימא רבנן, כיון דבעידנא דפלגי בהו אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב, מיחזא חזו.
נ:		◊	■	♦							איתמר:[רבי חייא בר אבא א"ר חנינא]	חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן? רבי חייא בר אבא א"ר חנינא: אופה ואח"כ מטגנה
נ:		◊	■	♦							רבי אסי א"ר חנינא	מטגנה ואח"כ אופה.
נ:		◊		■							רבי חייא בר אבא::	כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נאה.
נ:		◊		■							רבי אסי	כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נא.
נ:		◊			■							כתנאי:
נ:		◊			■	■					[רבנן]	(ויקרא ו') תופיני - תאפינה נאֹ
נ:		◊			■	■					רבי:	תאפינה נאהֹ
נ:		◊			■	■					רבי יוסי:	תאפינה רבה
נ:							■					אית ליה נא, ואית ליה נאה.
נ:		◊		■							תנן התם:	חביתי כ"ג - לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים, ודוחות את השבת.
נ:					■							מנא ה"מ?
נ:		◊				!					רב הונא:	תופיני - תאפינה נאה, ואי אפי לה מאתמול אינשפה לה.
נ:							¿				מתקיף לה רב יוסף:	אימא, דכביש ליה בירקאֹ
נ:		◊				!					דבי ר' ישמעאל תנא:	תעשה - ואפילו בשבת, תעשה - ואפילו בטומאה.
נ:		◊				!					אביי:	אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא כמנחת תמידין.
נא.		◊				!					רבא:	(ויקרא ו') על מחבת - מלמד שטעונה כלי, ואי אפי לה מאתמול איפסיל ליה בלינה.
נא.		◊					■					תניא כוותיה דרבא:
נא.		◊					■	■			[תניא]	על מחבת - מלמד שטעונה כלי, בשמן - להוסיף לה שמן, ואיני יודע כמה, הריני דן: נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן, מה להלן שלשת לוגין לעשרון, אף כאן שלשת לוגין לעשרון
נא.							■		¿			או כלך לדרך זו: נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן, מה להלן לוג אחד, אף כאן לוג אחד?
נא.		◊					■			!		נראה למי דומה, דנין תבש"ט מתבש"ט, תדיר, דוחה שבת, דוחה טומאה, ואין דנין תבש"ט משאינו תבש"ט
נא.							■			¿		או כלך לדרך זו: דנין יגי"ל מיגי"ל, יחיד, בגלל עצמה, לבונה, ואין דנין יגי"ל משאינו יגי"ל.
נא.		◊					■		■	!	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:	(ויקרא ו') סלת מנחה תמיד - הרי היא לך במנחת תמידין, מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון, אף זו ג' לוגין לעשרון.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

■ statement-מימרא ¿ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה	♦ disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O story-מעשה **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			מנחות-התכלת												
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		נא:	וסבר ר"ש: משל ציבור דאורייתא?								¿				
		נא:	שבעה דברים התקינו ב"ד וזה אחד מהן, עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים, שלח עמה נסכים - קריבה משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור וכן גר שמת והניח זבחים, יש לו נסכים - קריבין משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור ותנאי ב"ד הוא, כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו, שתהא מנחתו קריבה משל ציבור	והתנן, אר"ש:						■		¿		◊		
		נא:	שני תקנות הוו, דאורייתא מדציבור, כיון דחזו דקא מידחקא לישכה - תקינו דלגבי מיורשים, כיון דחזו דקא פשעי בה - אוקמוה אדאורייתא.	רבי אבהו:						!				◊	
		נא:	ועל פרה שלא יהא מועלין באפרה.	[ר"ש]						■				◊	
		נא:	דאורייתא היא						¿						
		נא:	(במדבר י"ט) חטא היא - מלמ' שמועלין בה, היא - בה מועלין, באפרה אין מועלין	דתניא:				■	¿						
		נב.	שתי תקנות הואי, דאורייתא בה מועלין, באפרה אין מועלין, כיון דחזו דקא מזלזלי בה וקא עבדי מיניה למכתן - גזרו ביה מעילה, כיון דחזו דקא פרשי מספק הזאות - אוקמוה אדאורייתא.	רב אשי:				!						◊	
		נב.	פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים בתחילה מגבין להן, דברי ר' יהודה	ת"ר:[רבי יהודה]							♦	■		◊	
		נב.	מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:							♦	■		◊	
		נב.	והתניא איפכא							■	¿			◊	
		נב.	הי מינייהו אחריתא?							^					
		נב.	לימא קמייתא אחריתא, דשמעינן ליה לר"ש דחייש לפשיעה	אמרוה רבנן קמיה דרב אשי:					¿						
		נב.	אפי' תימא בתרייתא אחריתא, כי קא חייש ר"ש לפשיעה - במילתא דלית בהו כפרה בגווה, במילתא דאית להו כפרה בגווה, לא חייש ר"ש לפשיעה.	אמר להו רב אשי:				!						◊	
		נב.	מאי הוי עלה?							^					
		נב.	(במדבר כ"ח) את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו - לרבות פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים שבאין מתרומת הלשכה, דברי ר"ש.	רבה זוטי לרב אשי: ת"ש, דתניא:				■	!					◊	
	<	נב.	ושלימה היתה קריבה וכו'.										■		
		נב.	שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, או דילמא שלימה שחרית ובטילה בין הערבים?	רבי חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:								^		◊	
		נב.	שמיני בחביתים	רבא, ת"ש:						■	!			◊	
		נב.	ואם איתא דבטילה בין הערבים, הא זמנין דלא משכח ליה שמיני בחביתים, ה"ד? דמת כ"ג ולא מינו אחר תחתיו.								!				
		נב.	אמרוה רבנן קמיה דרבי ירמיה							O					
		נב.	בבלאי טפשאי, משום דיתבו באתרא דחשוכא אמרי שמעתתא דמחשכן	אמר:[רבי ירמיה]						O				◊	
		נב.	שביעי בסלת, תשיעי ביין	אלא דקתני:					■	¿				◊	
		נב.	ה"נ דלא בטלי? (במדבר כ"ט) מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם אפילו למחר					¿		¿				◊	
		נב.	אלא דאי לא קתני				!			¿				◊	
		נב.	ה"נ דאי לא קתני.							¿					
		נב.	אהדרוה קמיה דרבא						O						
		נב.	מבישותין אמרי קמייהו, מטיבותין לא אמרי קמייהו.	אמר: [רבא]					O					◊	
		נב.	הני נמי טיבותין היא, אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא לך כמנחת תמיד.	והדר אמר רבא:					!					◊	

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			מנחות-התכלת											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		נב.	מאי הוי עלה?									^			
		נב.	שלימה שחרית ושלימה בין הערבים.	ר"ג בר יצחק: ת"ש, דתניא:						■	!		◊		
		נב.	פליגי בה ורבנן	רבי יוחנן:							■				
		נב.	מפריש לה שני קמצים של לבונה, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים	אבא יוסי בן דוסתאי:					♦	■	■		◊		
		נב.	מפריש לה קומץ אחד, חצי קומץ שחרית וחצי קומץ בין הערבים.	רבנן:					♦	■	■		◊		
		נב.	במאי קמיפלגי?							^					
		נב.	לא אשכחן חצי קומץ דקריב	אבא יוסי בן דוסתאי סבר:				■	!				◊		
		נב.	לא אשכחן עשרון דבעי שני קמצים.	רבנן סברי:				■	!				◊		
		נב.	כהן גדול שמת ולא מינו אחר תחתיו, לרבנן הוכפלה לבונתו או לא? מי אמרינן, מתוך שהוכפלה סלתו הוכפלה לבונתו, או דילמא מאי דגלי גלי, מאי דלא גלי לא גלי? ושמן בין לאבא יוסי בן דוסתאי ובין לרבנן, מהו?	בעי רבי יוחנן:							^			◊		
		נב:	ה' קמצין הן	רבא, ת"ש:				■	¿				◊		
		נב:	ואם איתא, זימנין דמשכחת לה ז'						¿						
		נב:	דאי לא קתני.					!					◊		
		נב:	יתיב רב פפא וקאמר לה להא שמעתא.	[רב פפא]			O								
		נב:	והא מעלה קומץ בחוץ, דאי הוה וקתני.	רב יוסף בר שמעיה לרב פפא:			¿								
		נב:	מאי הוי עלה?							^			◊		
		נב:	כ"ג שמת ולא מינו אחר תחתיו, שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, ומפריש לה ב' קמצין, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים, ומפריש לה שלשת לוגין, לוג ומחצה שחרית לוג ומחצה בין הערבים	ר"נ בר יצחק: ת"ש, דתניא:				■	!					◊		
		נב:	מנ?				^		!						
		נב:	אילימא רבנן			!			!						
		נב:	מאי שנא לבונתה דהוכפלה, ומאי שנא שמנה דלא הוכפלה?		¿				!						
		נב:	אלא אבא יוסי בן דוסתאי היא			!			!				◊		
		נב:	חביתי כ"ג בעלמא שני קמצין בעיא	דאמר:[אבא יוסי בן דוסתאי]	■	!			!				◊		
		נב:	ולבונה לא הוכפלה ושמן לא הוכפל						!						
		נב:	ומדשמן לאבא יוסי בן דוסתאי לא הוכפלה, לבונתה ושמנה לרבנן נמי לא הוכפלו.						!				◊		
		נב:	הלכה כאבא יוסי בן דוסתאי.	רבי יוחנן:						■			◊		
		נב:	ומי א"ר יוחנן הכי?						¿						
		נב:	הלכה כסתם משנה	והא א"ר יוחנן:				■	¿				◊		
		נב:	חמשה קמצין הן	ותנן:				■	¿				◊		
		נב:	אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.					!					◊		

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת		
מימרא	מאן דאמר	כ י ט ח ז ו ה ד ג ב א
הדרן עלך התכלת		◊

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

אור שמח OHR SOMAYACH
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			מנחות-התכלת												
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
מט.		◊	כבשי עצרת ששחטן לשום אילים - כשרין, ולא עלו לבעלים לשום חובה	תני רבה בר בר חנה קמיה דרב:								■			
מט.		◊	עלו ועלו.	אמר ליה רב:							■				
מט.		◊	מסתברא מילתיה דרב בכסבור אילים ושחטן לשום כבשים, שהרי כבשים לשום כבשים נשחטו, אבל כסבור אילים ושחטן לשום אילים לא, עקירה בטעות הויא עקירה	רב חסדא:					♦	■					
מט.		◊	עקירה בטעות לא הויא עקירה.	רבא:					♦	■					
מט.		◊	ומותבינן אשמעתין:	רבא:					¿						
מט.		◊	הכהנים שפיגלו במקדש, מזידין - חייבין, הא שוגגין - פטורין	[תנן]				■	¿						
מט.		◊	פיגולן פיגול	ותני עלה:			■		¿						
מט.			היכי דמי?			^			¿						
מט.			אילימא דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים		!				¿						
מט.			האי שוגגין? מזידין הוו		¿				¿						
מט.		◊	אלא לאו דכסבור שלמים הוא וקא מחשב בה לשום שלמים		!				¿						
מט.		◊	וקתני: פיגולן פיגול, אלמא עקירה בטעות הויא עקירה						¿						
מט.		◊	לעולם דידע דחטאת היא וקא מחשב בה לשום שלמים, ובאומר מותר.	אמר ליה אביי:				!							
מט.		◊	כל מנחות שנקמצו שלא לשמן - כשרות, ועלו לבעלים לשום חובה, שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשום מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חרבה לשום בלולה - מעשיה מוכיחין עליה שהיא חרבה אבל בזבחים אינו כן, שחיטה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן	מתיב ר' זירא, ר' שמעון:				■	¿						
מט.			היכי דמי?				^		¿						
מט.			אילימא דידע דמחבת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת			!			¿						
מט.			כי מעשיה מוכיחין מאי הוי? הא מיעקר קא עקיר לה		¿				¿						
מט.		◊	אלא לאו דכסבור מרחשת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת וטעה			!			¿						
מט.		◊	דהכא הוא דמעשיה מוכיחין עליה, הא בעלמא עקירה בטעות הויא עקירה						¿						
מט.		◊	לעולם דידע דמחבת היא וקא קמיץ לה לשום מרחשת, ודקא אמרת: כי מעשיה מוכיחין עליה מאי הוי? רבא לטעמיה, דאמר רבא: מחשבה דלא מינכרא פסל רחמנא, מחשבה דמינכרא לא פסל רחמנא.	אמר ליה אביי:				!							
מט.	מ	■	התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה.												
מט.		■	לא הקריבו כבש בבוקר יקריבו בין הערבים	[רבנן]											
מט.		■	אימתי? בזמן שהיו אנוסין או שוגגין, אבל אם היו מזידין ולא הקריבו כבש בבוקר - לא יקריבו בין הערבים.	רבי שמעון:											
מט.		■	לא הקטירו קטורת בבוקר יקטירו בין הערבים.												
מט.		■	וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטורת הסמים, ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר, ולא את השולחן אלא בלחם הפנים בשבת, ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים.	רבי שמעון:											
מט.	ג	◊	ציבור שאין להן תמידין ומוספין, אי זה מהן קודם?	בעא מיניה ר' חייא בר אבין מרב חסדא:								^			
מט.			היכי דמי?								^				
מט.			אילימא תמידין דיומיה ומוספין דיומיה							!					

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																	מנחות-התכלת	
																	מימרא	מאן דאמר
																	פשיטא, תמידין עדיפי, דהוו להו תדיר ומקודשׁ	
																	אלא תמידין דלמחר ומוספין דהאידנא	
																	תמידין עדיפי שכן תדיר, או דלמא מוספין עדיפי דהוו להו מקודש?	
																	התמידין אין מעכבין את המוספין, ולא המוספין מעכבין את התמידין, ולא המוספין מעכבין זה את זה	אמר ליה[רב חסדא], תניתוה:
																	היכי דמי?	
																	אילימא דאית ליה, ולקדם	
																	מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? ת"ל: (ויקרא ו') וערך עליה העולה	והתניא:
																	העולה - עולה ראשונה	ואמר רבא:
																	אלא פשיטא דלית ליה, ואי דיומיה - אמאי? תדיר ומקודש תדיר עדיף, אלא לאו דלמחר	
																	וקתני: אין מעכבין זה את זה,אלמא כי הדדי נינהו	
																	לעולם דאית להו, ולקדם, ודקא קשיא לך שלא יהא דבר קודם, מצוה בעלמא הוא.	אמר ליה אביי:
																	אין פוחתין מששה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים כדי לשבת ולשני ימים טובים של ראש השנה	ת"ש:
																	היכי דמי?	
																	אילימ' דאית ליה	
																	תמידין ומוספין טובא הוו	
																	אלא לאו דלית ליה	
																	ושמע מינה תמידין עדיפי	
																	לא, לעלם דאית ליה, והכי קא אמר: אין פוחתין מששה טלאים המבוקרין בלשכת הטלאים ד' ימים קודם שחיטה, ומני? בן בג בג היא	
																	מנין לתמיד שטעון ביקור ד' ימים קודם שחיטה? תלמוד לומר: (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו, ולהלן הוא אומר: (שמות י"ב) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום, מה להלן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה, אף כאן טעון ביקור ארבעה ימים קודם שחיטה.	דתניא, בן בג בג:
																	הני ששה, שבעה הוו, דהא איכא דצפרא דתלתא בשבתא	רבינא לרב אשי:
																	ולטעמיך, תמניא הוו, דהאיכא דפניא דמעלי שבתא	
																	הא לא קשיא, דלבתר דאקריב קאמר	
																	מ"מ שבעה הוו	
																	אלא תנא בעלמא קאי, ומאי כדי לשבת וב' ימים טובים של ר"ה? סימנא בעלמא.	
																	דיקא נמי דקתני כדי לשבת, ולא קתני לשבת ולב' ימים טובים של ר"ה, ש"מ.	
																	לא הקריבו כבש בבוקר וכו' אמר ר"ש: וכולה היתה קריבה בין הערבים, שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים.	[רבי שמעון]
																	חינוך מאן דכר שמיה?	
																	לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים במה דברים אמורים - שלא נתחנך המזבח, אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים	חסורי מיחסרא והכי קתני: [רבנן]

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נ:		◊	■									כ"ג שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו אחר תחתיו, יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו של ראשון? ת"ל: ומחציתה בערב, מחצה משלם הוא מביא ומקריב, הא כיצד? מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה ומחצה אבד, נמצאו שני חצאין אובדין ושני חצאין קריבין.
נ:				■							תני תנא קמיה דר"נ:	מחצה ראשון ומחצה שני תעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.
נ:		◊			¿						א"ל רב נחמן:	בשלמא ראשון איחזי להקרבה, אלא שני למה ליה עיבור - צורה? מעיקרא לאיבוד קא אתי
נ:						!						דאמר לך מני? תנא דבי רבה בר אבוה הוא
נ:		◊				!	■				דאמר:[תנא דבי רבה בר אבוה]	אפילו פיגול טעון עיבור צורה.
נ:		◊				!					רב אשי:	אפילו תימא רבנן, כיון דבעידנא דפלגי בהו אי בעי האי מקריב ואי בעי האי מקריב, מיחזא חזו.
נ:		◊	■	♦							איתמר:[רבי חייא בר אבא א"ר חנינא]	חביתי כהן גדול כיצד עושין אותן? רבי חייא בר אבא א"ר חנינא: אופה ואח"כ מטגנה
נ:		◊	■	♦							רבי אסי א"ר חנינא	מטגנה ואח"כ אופה.
נ:		◊		■							רבי חייא בר אבא::	כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נאה.
נ:		◊		■							רבי אסי	כוותיה דידי מסתברא, תופיני - תאפינה נא.
נ:		◊			■							כתנאי:
נ:		◊			■	■					[רבנן]	(ויקרא ו') תופיני - תאפינה נאֹ
נ:		◊			■	■					רבי:	תאפינה נאהֹ
נ:		◊			■	■					רבי יוסי:	תאפינה רבה
נ:							■					אית ליה נא, ואית ליה נאה.
נ:		◊		■							תנן התם:	חביתי כ"ג - לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים, ודוחות את השבת.
נ:					■							מנא ה"מ?
נ:		◊				!					רב הונא:	תופיני - תאפינה נאה, ואי אפי לה מאתמול אינשפה לה.
נ:							¿				מתקיף לה רב יוסף:	אימא, דכביש ליה בירקאֹ
נ:		◊				!					דבי ר' ישמעאל תנא:	תעשה - ואפילו בשבת, תעשה - ואפילו בטומאה.
נ:		◊				!					אביי:	אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא כמנחת תמידין.
נא.		◊				!					רבא:	(ויקרא ו') על מחבת - מלמד שטעונה כלי, ואי אפי לה מאתמול איפסיל ליה בלינה.
נא.		◊					■					תניא כוותיה דרבא:
נא.		◊					■	■			[תניא]	על מחבת - מלמד שטעונה כלי, בשמן - להוסיף לה שמן, ואיני יודע כמה, הריני דן: נאמר כאן שמן ונאמר להלן במנחת נסכים שמן, מה להלן שלשת לוגין לעשרון, אף כאן שלשת לוגין לעשרון
נא.							■		¿			או כלך לדרך זו: נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן, מה להלן לוג אחד, אף כאן לוג אחד?
נא.		◊					■			!		נראה למי דומה, דנין תבש"ט מתבש"ט, תדיר, דוחה שבת, דוחה טומאה, ואין דנין תבש"ט משאינו תבש"ט
נא.							■			¿		או כלך לדרך זו: דנין יגי"ל מיגי"ל, יחיד, בגלל עצמה, לבונה, ואין דנין יגי"ל משאינו יגי"ל.
נא.		◊					■		■	!	רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:	(ויקרא ו') סלת מנחה תמיד - הרי היא לך במנחת תמידין, מה מנחת תמידין ג' לוגין לעשרון, אף זו ג' לוגין לעשרון.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
נא.		◊					■		■	!	רבי שמעון:	ריבה כאן שמן וריבה במנחת כבשים שמן, מה להלן שלשת לוגין לעשרון, אף כאן שלשת לוגין לעשרון
נא.							■			¿		או כלך לדרך זו: ריבה כאן שמן וריבה במנחת פרים ואילים שמן, מה להלן שני לוגין לעשרון, אף כאן שני לוגין לעשרון?
נא.		◊					■			!		נראה למי דומה, דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה בעשרון, ואין דנין מנחה הבאה עשרון ממנחה הבאה ב' וג' עשרונים.
נא.		◊						¿				הא גופא קשיא, אמרת: בשמן - להוסיף לה שמן, והדר תני: נאמר כאן שמן ונאמר במנחת נדבה שמן
נא.		◊							!		אביי:	מאן תנא בשמן להוסיף? ר"ש היא, ובדינא מאן קא מהדר? רבי ישמעאל.
נא.		◊							!		רב הונא בריה דרב יהושע:	כולה ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא, והכי קאמר: בשמן - להוסיף לה שמן, דאי לקבוע שמן לא צריך, כיון דכתיב בה (ויקרא ו') על מחבת כמנחת מחבת דמיא, או אינו אלא לקבוע לה שמן, דאי לא כתב רחמנא בשמן, ה"א תיהוי כמנחת חוטא? הדר אמר: תיהוי נמי לקבוע לה שמן, תיתי מדינא, ודן דינא ולא אתיא ליה, ואצרכא קרא סולת מנחה תמיד, כדמסיים רבי ישמעאל מילתיה.
נא.		◊							!		רבה:	כולה ר"ש, ואילו לא נאמר קאמר, וה"ק: בשמן - להוסיף לה שמן, דאי לקבוע לה שמן לא צריך, כיון דכתיב בה על מחבת כמחבת דמיא, ועד שלא יאמר בשמן יש לי בדין, ודן דינא לא אתיא ליה, ואצרכא בשמן, הדר אמר: תיהוי כמנחת פרים ואילים, הדר אמר: דנין מנחה הבאה עשרון וכו'.
נא:	מ	■	♦								[רבי שמעון]	לא מינו כהן אחר תחתיו, משל מי היתה קריבה? ר"ש אומר: משל ציבור
נא:		■	♦								רבי יהודה:	משל יורשין.
נא:		■										ושלימה היתה קריבה.
נא:	ג	◊	■	♦							ת"ר:[רבי יהודה]	כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו, מנין שתהא מנחתו קריבה משל יורשין? ת"ל: (ויקרא ו') והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אותה. יכול יקריבנה חצאין? ת"ל: אותה, כולה ולא חציה, דברי רבי יהודה
נא:		◊	■	♦							רבי שמעון:	(ויקרא ו') חק עולם - משל עולם, (ויקרא ו') כליל תקטר - שתהא כולה בהקטרה.
נא:				¿								והאי הכהן המשיח להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:
נא:		◊		¿	■	■					[תניא]	(ויקרא ו') זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו - יכול יהו אהרן ובניו מקריבין קרבן אחד? ת"ל: אשר יקריבו לה', אהרן בפני עצמו ובניו בפני עצמן בניו - אלו כהנים הדיוטות
נא:				¿	■		¿					אתה אומר: כהנים הדיוטות, או אינו אלא כהנים גדולים?
נא:		◊		¿	■			!				כשהוא אומר: והכהן המשיח תחתיו מבניו - הרי כ"ג אמור, הא מה אני מקיים בניו? אלו כהנים הדיוטות
נא:		◊				!						א"כ, לכתוב קרא הכהן המשיח תחתיו בניו יעשה, מאי מבניו? שמעת מינה תרתי.
נא:		◊		¿								ור"ש האי אותה מאי עביד ליה?
נא:		◊				!					[רבי שמעון]	מיבעי ליה לכ"ג שמת ומינו אחר תחתיו, שלא יביא חצי עשרון מביתו ולא חצי עשרון של ראשון.
נא:							¿					ותיפוק ליה מן ומחציתה
נא:		◊						!			[רבי שמעון]	וי"ו לא דריש.
נא:				¿								ורבי יהודה האי חק עולם מאי עביד ליה?
נא:		◊				!					[רבי יהודה]	חוקה לעולם תהא.
נא:		◊		¿								כליל תקטר למה לי?
נא:						!						מיבעי ליה לכדתניא:
נא:		◊			■	!					[תניא]	אין לי אלא עליונה מנחת כ"ג בכליל תקטר ותחתונה מנחת כהן הדיוט בלא תאכל, מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: כליל כליל לגזירה שוה, נאמר כאן כליל ונאמר להלן כליל, מה כאן בכליל תקטר, אף להלן בכליל תקטר, ומה להלן ליתן לא תעשה על אכילתו, אף כאן ליתן לא תעשה על אכילתה.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			מנחות-התכלת											
			מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		נא:	וסבר ר"ש: משל ציבור דאורייתא?								¿				
		נא:	שבעה דברים התקינו ב"ד וזה אחד מהן, עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים, שלח עמה נסכים - קריבה משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור וכן גר שמת והניח זבחים, יש לו נסכים - קריבין משלו, ואם לאו - קריבין משל ציבור ותנאי ב"ד הוא, כ"ג שמת ולא מינו כהן אחר תחתיו, שתהא מנחתו קריבה משל ציבור	והתנן, אר"ש:						■		¿		◊		
		נא:	שני תקנות הוו, דאורייתא מדציבור, כיון דחזו דקא מידחקא לישכה - תקינו דלגבי מיורשים, כיון דחזו דקא פשעי בה - אוקמוה אדאורייתא.	רבי אבהו:						!				◊	
		נא:	ועל פרה שלא יהא מועלין באפרה.	[ר"ש]						■				◊	
		נא:	דאורייתא היא						¿						
		נא:	(במדבר י"ט) חטא היא - מלמ' שמועלין בה, היא - בה מועלין, באפרה אין מועלין	דתניא:				■	¿						
		נב.	שתי תקנות הואי, דאורייתא בה מועלין, באפרה אין מועלין, כיון דחזו דקא מזלזלי בה וקא עבדי מיניה למכתן - גזרו ביה מעילה, כיון דחזו דקא פרשי מספק הזאות - אוקמוה אדאורייתא.	רב אשי:				!						◊	
		נב.	פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים בתחילה מגבין להן, דברי ר' יהודה	ת"ר:[רבי יהודה]							♦	■		◊	
		נב.	מתרומת הלשכה הן באין.	רבי שמעון:							♦	■		◊	
		נב.	והתניא איפכא							■	¿			◊	
		נב.	הי מינייהו אחריתא?							^					
		נב.	לימא קמייתא אחריתא, דשמעינן ליה לר"ש דחייש לפשיעה	אמרוה רבנן קמיה דרב אשי:					¿						
		נב.	אפי' תימא בתרייתא אחריתא, כי קא חייש ר"ש לפשיעה - במילתא דלית בהו כפרה בגווה, במילתא דאית להו כפרה בגווה, לא חייש ר"ש לפשיעה.	אמר להו רב אשי:				!						◊	
		נב.	מאי הוי עלה?							^					
		נב.	(במדבר כ"ח) את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו - לרבות פר העלם דבר של ציבור ושעירי עבודת כוכבים שבאין מתרומת הלשכה, דברי ר"ש.	רבה זוטי לרב אשי: ת"ש, דתניא:				■	!					◊	
	<	נב.	ושלימה היתה קריבה וכו'.										■		
		נב.	שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, או דילמא שלימה שחרית ובטילה בין הערבים?	רבי חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:								^		◊	
		נב.	שמיני בחביתים	רבא, ת"ש:						■	!			◊	
		נב.	ואם איתא דבטילה בין הערבים, הא זמנין דלא משכח ליה שמיני בחביתים, ה"ד? דמת כ"ג ולא מינו אחר תחתיו.								!				
		נב.	אמרוה רבנן קמיה דרבי ירמיה							O					
		נב.	בבלאי טפשאי, משום דיתבו באתרא דחשוכא אמרי שמעתתא דמחשכן	אמר:[רבי ירמיה]						O				◊	
		נב.	שביעי בסלת, תשיעי ביין	אלא דקתני:					■	¿				◊	
		נב.	ה"נ דלא בטלי? (במדבר כ"ט) מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם אפילו למחר					¿		¿				◊	
		נב.	אלא דאי לא קתני				!			¿				◊	
		נב.	ה"נ דאי לא קתני.							¿					
		נב.	אהדרוה קמיה דרבא						O						
		נב.	מבישותין אמרי קמייהו, מטיבותין לא אמרי קמייהו.	אמר: [רבא]					O					◊	
		נב.	הני נמי טיבותין היא, אמר קרא: (ויקרא ו') סלת מנחה תמיד, הרי היא לך כמנחת תמיד.	והדר אמר רבא:						!				◊	

■ statement-מימרא ¿ challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה	♦ disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת O story-מעשה key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת

	מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
נב.		מאי הוי עלה?								^			
נב.	ר"ג בר יצחק: ת"ש, דתניא:	שלימה שחרית ושלימה בין הערבים.						■	!		◊		
נב.	רבי יוחנן:	פליגי בה ורבנן							■				
נב.	אבא יוסי בן דוסתאי:	מפריש לה שני קמצים של לבונה, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים					♦	■	■		◊		
נב.	רבנן:	מפריש לה קומץ אחד, חצי קומץ שחרית וחצי קומץ בין הערבים.					♦	■	■		◊		
נב.		במאי קמיפלגי?						^					
נב.	אבא יוסי בן דוסתאי סבר:	לא אשכחן חצי קומץ דקריב				■	!				◊		
נב.	רבנן סברי:	לא אשכחן עשרון דבעי שני קמצים.				■	!				◊		
נב.	בעי רבי יוחנן:	כהן גדול שמת ולא מינו אחר תחתיו, לרבנן הוכפלה לבונתו או לא? מי אמרינן, מתוך שהוכפלה סלתו הוכפלה לבונתו, או דילמא מאי דגלי גלי, מאי דלא גלי לא גלי? ושמן בין לאבא יוסי בן דוסתאי ובין לרבנן, מהו?						^			◊		
נב:	רבא, ת"ש:	ה' קמצין הן				■	¿				◊		
נב:		ואם איתא, זימנין דמשכחת לה ז!					¿						
נב:		דאי לא קתני.				!					◊		
נב:	[רב פפא]	יתיב רב פפא וקאמר לה להא שמעתא.			O								
נב:	רב יוסף בר שמעיה לרב פפא:	והא מעלה קומץ בחוץ, דאי הוה וקתני.			¿								
נב:		מאי הוי עלה?						^			◊		
נב:	ר"ג בר יצחק: ת"ש, דתניא:	כ"ג שמת ולא מינו אחר תחתיו, שלימה שחרית ושלימה בין הערבים, ומפריש לה ב' קמצין, קומץ שחרית וקומץ בין הערבים, ומפריש לה שלשת לוגין, לוג ומחצה שחרית לוג ומחצה בין הערבים				■	!				◊		
נב:		מנ?			^		!						
נב:		אילימא רבנן		!			!						
נב:		מאי שנא לבונתה דהוכפלה, ומאי שנא שמנה דלא הוכפלה?	¿				!						
נב:		אלא אבא יוסי בן דוסתאי היא		!			!				◊		
נב:	דאמר:[אבא יוסי בן דוסתאי]	חביתי כ"ג בעלמא שני קמצין בעיא	■	!			!				◊		
נב:		ולבונה לא הוכפלה ושמן לא הוכפל					!						
נב:		ומדשמן לאבא יוסי בן דוסתאי לא הוכפלה, לבונתה ושמנה לרבנן נמי לא הוכפלו.					!				◊		
נב:	רבי יוחנן:	הלכה כאבא יוסי בן דוסתאי.						■			◊		
נב:		ומי א"ר יוחנן הכי?					¿						
נב:	והא א"ר יוחנן:	הלכה כסתם משנה				■	¿				◊		
נב:	ותנן:	חמשה קמצין הן				■	¿				◊		
נב:		אמוראי נינהו ואליבא דרבי יוחנן.				!					◊		

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**	■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

מנחות-התכלת	
מימרא	מאן דאמר
הדרן עלך התכלת	

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
		◊								